

HELT FORKERT AT AFSKAFTE STORE BEDEDAG SOM FRIDAG TIL FORDEL FOR OPRUSTNING

Afskaffelsen af store bededag betyder, at de fleste skal arbejde mere, mens andre vil miste indtægt, når helligdagsbetalingen forsvinder. Forslaget er en provokation mod lønmodtagerne i en tid med megen stress og nedslidning; og hvor pengene er små som følge af inflationen.

Protesterne lyder da også højlydt fra fagbevægelsen og andre dele af det danske samfund. Alligevel står regeringen fast og vil ikke give sig; dog ikke på grund af forslaget økonomiske betydning, men på grund af dets store symbolværdi.

Med afskaffelsen af store bededag som fridag markerer regeringen, at vi fremover skal prioritere vores (kristne) værdier og vores velfærd lavere end oprustningen. Vi skal vænne os til, at løn og arbejdstid og den offentlige velfærd kun vil blive prioriteret i det omfang, pengene ikke skal gå til oprustning. Vi skal kort sagt forstå, at familiernes daglige og praktiske frihed må vige til fordel for forestillingen om den store frihed, hvor oprustningen er midlet og målet er besejringen af Rusland.

Regeringen mener nemlig ikke, at der er grænser for, hvad Putin kan finde på; og mener derfor heller ikke, at der er grænser for, hvor mange ressourcer der skal gå til oprustning. Foreløbig kan vi se frem til at bruge et trecifret milliardbeløb i de kommende år.

Og fordi regeringen har valgt at indføre skattestop, kan oprustningen ikke finansieres via skattestigninger, men må derimod betales af besparelser på velfærd og indgreb over for lønmodtagernes overenskomstbestemte løn- og frihedsrettigheder, som afskaffelsen af store bededag er et eksempel på. Altså må vi forvente vedvarende smalhals for de store velfærdsområder børn, ældre og sundhed og forvente vedvarende pres for at holde lønnen lav og arbejdstiden høj. Oprustningen har første ret.

Regeringen fortæller os, at oprustning er nødvendig, fordi Rusland udgør en trussel mod Europa. - Putin ser europakortet som ét stort menukort, som den tidligere forsvarsminister Morten Bødskov har udtrykt det (Politiken 16. juni 2022).

Ja, Rusland udgør en trussel mod Europa, men realistisk set ikke på den måde regeringen forestiller sig. Og regeringens middel til at bekæmpe den forestillede trussel risikerer oven i købet at forværre den reelle trussel fra Rusland. Oprustningen forøger nemlig risikoen for brug af atomvåben.

Krigen har vist, at selv om Putin – uvist af hvilken grund – skulle have viljen, så ville han ikke have evnen til at erobre Europa. I Ukraine har den russiske hær haft store problemer med at vinde terræn ganske få kilometer fra grænsen til Rusland. Det er således urealistisk at forestille sig, at Rusland kan invadere og nedkæmpe de europæiske NATO-lande. Ikke

mindst fordi NATO er Rusland mange gange konventionelt (ikke atomart) overlegent.

Når Danmark og de øvrige NATO-lande nu opruster yderligere, vil denne forskel kun blive endnu større, og Rusland vil konventionelt blive NATO endnu mere underlegent. Derimod er der større jævnbyrdighed, når det gælder atomvåben: Rusland har 5.977 som står over for USA's 5.428, Frankrigs 290 og Storbritanniens 225.

Og det er netop denne problemstilling, der gør Rusland til en trussel mod Europa. For jo mere NATO forstærker oprustningen, jo mere sækker Rusland bagud og desto mere vil det sætte sin lid til sine atomvåben. Det er derfor ikke risikoen for en russisk invasion, som vi i Danmark bør bekymre os om, men derimod risikoen for at et trængt Rusland kan finde på at ty til atomvåben, fordi det konventionelt er underlegen. En risiko der i dag bliver forøget gennem vores leverancer af stadig tungere våben til Ukraine og i morgen af den ekstreme oprustning, som vi har sat i gang.

Oprustningen koster mange penge, som altså skal betales med mindre offentlig velfærd og dårligere løn- og frihedsrettigheder for lønmodtagerne. Og nok så vigtigt risikerer oprustningen at bringe NATO og Rusland tættere på en krig med hinanden; hvad enten det bliver nu som følge af krigen i Ukraine eller senere som følge af en skærpet konflikt langs Ruslands vestgrænse.

En krig mellem Rusland og NATO risikerer meget hurtigt at føre til brug af atomvåben; og risikerer lige så hurtigt at ende i en altomfattende atomkrig. De tusinder af døde og forfærdelige scener, vi i dag ser i Ukraine, vil være intet at regne ved siden af de millioner af døde og ødelæggelser af hele samfund ikke mindst i Europa, som en krig mellem Rusland og NATO vil føre til.

Der er således ingen (god) grund til at ofre velfærd og overenskomstretheder til fordel for oprustning. Der er derimod al mulig grund til at stoppe oprustningen, og aktuelt forhindre at krigen i Ukraine udvikler sig til en atomkrig.

Danmark bør arbejde for en våbenhvile i Ukraine her og nu og for nedrustning på længere sigt. Vi bør tilslutte os FN's traktat om forbud mod atomvåben og få gennemført et forbud, så vi – hvis vi undgår atomkrigen nu – ikke kommer i en lignende situation i fremtiden.

FORBYD ATOMVÅBEN - ICAN i Danmark

